

МАКЕДОНИЯ

МАКЕДОНИЯ не излиза дважъ въ седмицѣтъ, въ Сръбъ и въ Сжббо-мъ. — Цена предплатена за годишъ двата листа седми били меджидиѣта, за единъ-тъ само, кой да е, четири били меджидиѣта. А за шестъ месеца, два-та листа 4 били меджидиѣта, а еднѣтъ 2 1/2, както въ Цариградъ тукъ тѣй и на вслѣдъ повнѣ. — Единъ листъ има 60 пары.

Писма не освободены отъ пощенскъ платъ и нѣржаванъ за въстникъ не сдѣружени съ предплатѣтъ не ся прѣмѣтъ.

Листъ за Политикъ и Книжевностъ.

Подписка-та на спомоществованѣ-та става въ Цариградъ при Редактора и издателя на МАКЕДОНИЯ П. Р. Славейкова, при Одуз-Канѣкъ № 68. А по възъ при определенъ настоятели, които и отговарятъ за въстникъ-тъ. — Статии и писма за общеполитескы работы вѣмѣстватъ ся безъ платъ, а за частны извѣстия плаща ся по единъ гръ за редѣтъ.

На настоятели ся устѣва по петъ нѣсто отъ цѣнѣтъ на спомоществованѣта като сѣберѣтъ отъ три спомоществованѣта на горѣ

За любопытството на читателитъ обнародваны и по Българскы разговортъ който ся имали съ Н. Всевѣтѣшество Гр. Патриархъ, четиримата членове отъ Българскѣтъ съвѣтъ комисіѣ при посѣщеніето което му направихъ на 16 май.

“Като посѣтихъ Н. Всевѣтѣшество споредъ инструкціѣтъ които ни ся дадохъ отъ членове на Българскѣтъ съвѣтъ комисіѣ, имамъ честь да изложимъ на порѣченнѣтъ комисіѣ въ кратко разговорѣтъ който посѣдува между насъ и Н. Всевѣтѣшество.

И първо, дължимъ сме да исповѣдаме че Н. Всевѣтѣшество ни прѣе благо-склонно и привѣтливо, и пий ся отне-сохмы къмъ него съ дължното сыновне почитаніе. Слѣдъ обыкновеннѣтъ привѣтствіѣ, Н. Всевѣтѣшество отвори при-каскѣтъ съ тѣзи думи: че като посѣ-дователъ на общаніето което бѣше ни далъ прѣзъ Св. Кизическаго, че щомъ срѣтъ оздравѣ ще ни прѣеме, извѣстимъ ни сега туй и благополученъ ся счита, че повече отъ него никой не е пожела-валъ нѣкога да задоволи недоволнѣтъ Българи въ праведнѣтъ имъ исканіѣ. За-ради туй и щомъ сѣднѣлъ на прѣстѣлъ-тъ бѣлъ казалъ на едно лице отъ насъ, за да прикани дѣцѣтъ на Българскѣтъ въпросъ, да дойдѣтъ при него, и той щѣлъ бѣлъ да направѣ всичко що му е възможно. Но на зѣлъ честъ той нито от-говоръ прѣе, даже до като и повторимъ като станѣло прикаскѣ че за рѣшеніе на въпросѣтъ бѣло нужно да ся прибли-житъ и разговорѣтъ Българитъ на право съ Патриарха, горѣченното лице отгово-рило, че и другъ пѣтъ Н. Всевѣтѣшество бѣ прѣдложилъ туй, но Българитъ не склонявали прѣди да ся даде едно рѣшеніе на въпросѣтъ имъ. По слѣдствіе на туй, понеже тѣ продължавали да без-покоятъ Императорското Правителство, а то поданило патриархѣтъ да направѣ нѣкое прѣдложеніе за възможното тѣхно удовлетвореніе, Н. Всевѣтѣшество прѣ-дложилъ повѣрженіе въ 1867 едно на-чертаніе за рѣшеніето на въпросѣтъ, е-динственното което отъ своѣтъ странѣ бѣло му възможно да прѣдложи безъ да докача правилата на черквѣтъ и еше-ствующіѣтъ редѣ, но по нещастіе, Бъл-гаритъ отхвърлили туй начертаніе, а Пра-вителството пристѣпило до издаваніе-то на извѣстнѣтъ онѣзи два проекта, които патриархѣта, понеже неможа да прѣеме, като противукаоническы, прѣд-ложилъ свѣщаніето на Вселенскѣтъ Съборъ, като единственното срѣдство за рѣшеніето на въпросѣтъ. Но понеже Българитъ ни-то туй прѣели, Н. Всевѣтѣшество Великий Везиръ Али-Наша, въ единъ разговоръ, попыталъ Н. Всевѣтѣшество да ли мо-же да ся поврне на онуй извѣстното си начертаніе и да ли тогазъ Н. Всевѣтѣшество ся напуца отъ идеята за свѣ-щаніето на Вселенскѣтъ Съборъ. На туй Н. Всевѣтѣшество като извѣстѣ съгласіе мислялъ, че реченното му начертаніе щѣло просто да стане прѣето, по пена-лѣно ся научилъ, че Импер. Правителство отрѣдило смисленъ комисіѣ за рѣше-ніето на въпросѣтъ. Н. Всевѣтѣшество тозъ чѣстъ протестувалъ, както испосѣ и отаврилъ съобщеніето нему, ако и не звѣщично, произведеніе на работѣтъ на комисіѣтъ. И не само туй но и отъ изда-деннѣтъ послѣ Импер. Ферманъ также ся отказалъ като издаденъ (ужъ) отъ на-чалство което нѣма никое вѣдомство върху черковнѣтъ работы и повторилъ изрѣженіето на Вселенскѣтъ Съборъ.

Поидѣтъ туй прѣдпословіе Н. Всевѣ-тѣшество приложи, като ся обѣржѣкътъ насъ. Тѣй като е работата коя е цѣльта на вашето посѣщеніе? На туй пытніе ный му отговорихмы, че нашето посѣ-щеніе нѣма никое другъ цѣль, освѣтъ да помолимъ Н. Всевѣтѣшество, што, съ познатото си благодушіе, да прѣдаде на забвеніе станѣлото до сега, по който и да е начинъ, и да благоизволи да прѣ-еме Българскѣтъ първенцы, да му цалу-нѣтъ свѣтъ дѣсницѣ и прѣмѣтъ пат-риаршескѣтъ му молитвѣ и благослове-ніе, и тѣй съ вѣстановяваніето на жела-ний миръ и съгласіе да пристѣпятъ до изравненіето на затрудненіята които мо-же да ся появѣтъ. Защото, Ваше Все-свѣтѣшество, ако бы и да прѣдполо-жимъ че Императорскѣтъ Ферманъ, който докара туй необходимо рѣшеніе ся е из-далъ не по черковнѣтъ редѣ, същностъ-та обаче на работѣтъ не лежи въ Фер-манѣтъ но въ съдържаніето на фермана, което не е никакъ противукаоническо; а което Ваше Всевѣтѣшество бѣхте помислил за таквостъ, то лесно бы ся изравнило и уредило съ общо съдѣйстви-е.

Въ отговоръ Н. Всевѣтѣшество ни каза: че вече туй е невъзможно да ста-не, защото той нито ферманѣтъ припо-знава, нито върху съдържаніето му може да ся разговорѣтъ Българитъ, като не припознаватъ духовнѣтъ му властъ и ту-рѣтъ рѣжъ на патриаршескѣтъ му прав-лины, отъ които той не отѣтѣва. И по-неже Патриархѣта и Българитъ ся като двѣ страны въ распрѣ, необходимо е да отидѣтъ при единъ третій съдникъ безъ пристрастѣ. А такъви третій съдникъ е Вселенскѣтъ Съборъ, защото Импе-раторското правителство не може да бѣде такъви съдникъ.

На туй ный отговорихмы. Ваше Все-свѣтѣшество, безъ да придрѣамы (за-щото не сме дошли за туй) да ли има или не такъви право Императорското Правителство, казвамы че Българитъ ка-то православны христіѣны щѣхъ да прѣ-емѣтъ прѣсѣдѣтъ на Вселенскѣтъ Съборъ, ако виждахъ че той дѣйствително е ис-каннѣтъ онѣзи съдникъ. По за зѣлъ честъ не ся забавихъ очевидно да выдѣтъ че отцы на Цариградскѣтъ, на Алексан-дрійскѣтъ, на Антиохійскѣтъ, на Јеру-салимскѣтъ, на Русскѣтъ и Атинскѣтъ Черквы, отъ които безъ сумнѣніе трѣба-ше да ся състави Вселенскѣтъ Съборъ, прѣехъ още прѣди съдѣтъ и прѣсѣдѣ-тъ странѣтъ на единѣтъ отъ двѣтъ въ распрѣ страны, нѣщо което дѣла отъ тѣхъ качеството на безпристрастны съ-дники, защото, Ваше Всевѣтѣшество, като отъ странѣ на Цариградскѣтъ Чер-квѣ, писахте до всякъ отъ реченнѣтъ черквы писмо съ което не само излага-те въпросѣтъ отъ вашъ точкъ на зрѣніе и въ прѣдѣ на Българитъ, но, като не-тинскѣтъ тѣхенъ противникъ, отрупахте-гы съ най-тежкы прилагателны, относи-телно до религиозното имъ поведеніе. А отцытъ които щѣхъ да ся призвѣтъ на Вселенскѣтъ Съборъ, обзеты отъ надѣж-ваніе, и като забравихъ каквы ся и ка-квы трѣба да ся, и че не трѣба да про-износятъ прѣсѣдѣтъ прѣди да чуѣтъ и двѣ-тъ страны, тѣ побързахъ чрѣзъ отгово-рытъ си да оправдаѣтъ прѣдварително и безъ съдъ Цариградскѣтъ черквѣ, а Бъл-гаритъ осѣдихъ жестоко и безъ никое основание.

Но тѣхъ бѣхъ послушали Бълга-ритъ, прѣсѣче ны думѣтъ Н. Всевѣтѣшество, като ся сѣбрахъ на Вселенскѣтъ съборъ. И ако гы чуахъ, отговорихмы ный, туй щѣше да стане само за единъ фор-малностъ, защото тѣ вече бѣхъ произ-несли звѣщично и всенародно нѣщѣта си; а нѣвѣстно е че съдникѣтъ обыкно-венно, а още по-малко онѣзи които съ-ставѣтъ непогрѣшнѣтъ Вселенскѣтъ Съ-боръ, честны отцы, могатъ да противу-рѣчатъ нѣкога на нѣщѣто си което ся ведѣтъ произнесли. Заради туй просто-душнѣтъ но никакъ здравомыслищѣ хри-стіѣны Българи, съблазнены отъ пристра-стното поведеніе на реченнѣтъ отцы въ тѣзи работѣ, отказахъ ся, ако и съ съ-жаленіе, отъ расположеніето което имахъ за да прѣемѣтъ прѣсѣдѣтъ имъ. Работа-та щѣше да е по друга ако тѣ като прѣехъ писмата на В. Всевѣтѣшество, ся ограничавъ да отговарятъ просто, че ся видѣли писаното но оставятъ да про-изнесѣтъ нѣщѣто си каоническы въ Съ-борѣтъ, като чуѣтъ и Българитъ.

Тѣй като е работата, разумѣва ся, казахмы, Ваше Всевѣтѣшество, че за Българитъ е вече невъзможно да прѣ-емѣтъ прѣсѣдѣтъ на единъ такъвъ Все-ленскѣтъ Съборъ. Необходимо е слѣдова-телно да ся паметри друго срѣдство, што-то оноа което е рѣшено вече политическы, да ся потвърди и черковно, и за туй нужно е В. Всевѣтѣшество, като ся повинувате на правдѣтъ и на обсто-ятелствата, да ся покажете по-снисходи-теленъ и да прѣемете и започнете пакъ сношеніѣта и свѣщаніѣта си направо съ Българитъ, които, както казвате, ся въ распрѣ съ Патриархѣтъ, коего и по-напрѣдъ желѣхте. Защото добръ позна-вате че често противникѣтъ, като оста-вятъ на странѣ съдѣтъ и съдѣтъ, до-хождатъ едни при други и чрѣзъ едно добро разясненіе, като ся споразумѣтъ, сполучаватъ да ся сподѣтъ. Що е чу-дно, ако и сега ся сполучи туй сящото? Но за осяществяваніето на едно такъвъ нѣщо необходимо е да прѣемѣтъ въ раз-говоръ съ васъ и мирнѣтъ и архіерен-тѣ наши.

Минѣ ся вече вѣрмето на разисканѣ-та, прѣсѣче прикаскѣтъ ни Патриархѣтъ, и не остава друго освѣтъ Вселенскѣтъ Съборъ, който, като послѣдне срѣдство, прѣ-дложихмы, и отъ който не ся оставямы. Думѣте ми да прѣемѣ вашѣтъ архіерей, кои архіерей разумѣвате? Тѣ ся дѣлятъ на двѣ категоріѣ: единѣтъ ся извержени, и като архіерей не могатъ да ся прѣ-емѣтъ отъ насъ, а пакъ другѣтъ които ся дошли безъ позволеніето на Черквѣтъ въ столицѣтъ и живѣѣтъ въ неѣкъ, ако и да протестирахмы за туй прѣдъ Високѣтъ Портѣ и поисканѣмы испажданіето имъ, тѣ, като прѣстѣпници на даденѣтъ при-рѣдположеніето имъ клетвѣ да бѣдѣтъ вѣрны и послушни на Черквѣтъ, смат-рѣтъ ся като ещѣ отѣпѣнцы отъ Чер-квѣтъ и като прѣбывающы въ собствен-нѣтъ си епархія. Какъ слѣдователно ду-мѣте да прѣемѣ такъви архіерей?

Ваше Всевѣтѣшество, отговорихмы, реченнѣтъ архіерей ся споредъ васъ отъ двѣ категоріѣ, и единѣтъ и другѣтъ отъ то-чкѣтъ на зрѣніето на Черквѣтъ ся гледѣтъ за прѣстѣпници, но безъ да вѣзвѣамы тукъ въ разисканіе за прѣстѣпленіето имъ, защото не е вѣрмето за разисква-ніе сега, земамы дѣрзостъ да забѣлжимъ на В. Всевѣтѣшество, че нашѣтъ Спаси-тель е оурѣдилъ прощеніе и за негнѣ-нѣтъ прѣстѣпници доро и седемдесѣтъ пѣти ако съгрѣшатъ. Сега прочее едно поради обстоятелствата, друго заради цѣ-лѣтъ Българскѣтъ народъ, на когото безъ сумнѣніе искаме да направите добро и да го спасете: единѣтъ простѣте, защото и

десѣтъ-годишното наказаніе е доста, а другѣтъ, като считате като да ся дошли съ изволеніето ви отъ епархіятъ си, прѣ-емѣте гы, като си припомните че, често въ подобны нѣкон обстоятелства и царѣ и сѣнодѣрѣцы ся прѣемали и прощавали и възводили на почести метежници и отѣпѣнцы, които и орѣжѣ ся били по-дигали противъ тѣхъ. Ако прочее мѣр-скѣтъ тѣзи вѣдѣтели ся ся показвали и показватъ великодушны, колко по-вече, мислимъ, христіанското и отеческо сѣр-дце на В. Всевѣтѣшество ще ся докара сега по-благовоително къмъ реченнѣтъ архіерей, на които отъ другъ странѣ прѣд-полаганното прѣстѣпленіе произхожда не отъ враждебно расположеніе, нито отъ новы мѣтѣ, но отъ истинскѣ архіерей-скѣ дължностъ за да прѣдопазѣтъ наро-дѣтъ отъ религиозно повреждане и отъ чувство на състраданіе, родолѣбіе и че-ловѣколюбіе къмъ неправедно страждущѣтъ народъ. Защото ако и да ся архі-ерей тѣ не ся прѣстѣпници отъ да ся и челоуѣцы състрадателны къмъ сънародни-цытъ си.

Н. Всевѣтѣшество като ся отговори и на тѣзи ни думѣ отрицателно рече, че тогазъ само реченнѣтъ архіерей да ся надѣѣтъ отъ Черквѣтъ за прощеніе, ко-гато чрѣзъ покорно прощеніе исповѣдатъ прѣстѣпленіето си, дойдѣтъ въ съвършенно покаяніе за дѣлата си, и ся отрѣкѣтъ отъ Българитъ и отъ исканіѣта имъ и ся прѣсѣдѣнѣтъ, както въ старо вѣрме, на Великѣтъ черквѣ.

Ный съ прѣскрѣбіе забѣлжихмы и ту-ка на Н. Всевѣтѣшество, че той ся у-порството си нека невъзможното: защото, както вече добръ знѣе, нито Българитъ ще склонѣтъ нѣкога да ся вѣрѣтъ на първото състояніе и да ся подчинѣтъ про-сто и безъ условіе на Патриархѣтъ, ни-то Българскѣтъ архіерей ще ся унижатъ да ся отрѣкѣтъ отъ сънародникѣтъ си православны христіѣны, да ся съблѣкѣтъ отъ родолѣбнѣтъ си чувства. Но и туй ако бы да ся прѣдположи, Българскѣтъ народъ никогѣ нѣма да подражае примѣ-рътъ имъ, нито ще ся рѣши чрѣзъ едно стапнѣваніе да изгуби въ единъ мигъ всичко що е спечелилъ чрѣзъ десѣтъ-годишното си постоянство. Умоляваме ви прочее, Ваше Всевѣтѣшество, въ имѣто на единството на вѣрѣтъ и на сѣмѣтъ на мира, да земете подъ серіозно вѣмѣ-ніе всичко това и съ обыкновенното чер-ковно смотрѣніе (ікономіѣ) да изравните мѣжнѣтъ за сѣдиненіето на раздѣ-ленѣтъ и да спрѣтѣлите два братскы на-рода по-между нѣмъ, на вѣсто да гы о-жесточавате напрѣдно като блѣскѣте ра-ботѣтъ къмъ една въчѣ и непримиримѣ враждѣ. Послушаѣте ученіето на Спаси-теля нашего Іисуса Христа, който дума: *приходящѣго ко мѣ не изнесу оуиъ*, за да не бы, като ся отказвате да ны прѣемѣ-те, ся покаже че ны пѣдѣте; при туй ный просимъ да ны извините дѣто ся из-разивамы по-дѣрзновенно, защото гово-римъ не отъ своѣтъ странѣ, но като про-водены отъ одобренѣтъ отъ Император. Правителство прѣдѣстѣпѣтъ на народа.

За какъвъ Българскѣтъ народъ, попы-та сѣрѣнто Патриархѣтъ, и за каквы не-говы прѣдѣстѣпѣтели ли говорите? Азъ непознавамъ народъ, нито прѣдѣстѣпѣ-тъ му. Васъ вы прѣехъ само като частны лица, по мое произволеніе, а не като проводены отъ други нѣкон лица, тѣй-щѣто всичко що ми говорите излѣзва праздно.

Кога е тѣй, Ваше Всевѣтѣшество, отговорихмы ный, извѣстно става нека

[illegible]

писател сь млади, та да правят такви без-
мислени неприятели на владичкият му саят,
на възрестият му; но лопитъ устат го при-
дигат свободно и потърпеливо. Приложават
и оти били пинъ! лави Боже! бивали
владика човѣкъ да се пинъ? и друго:

Како са писателна веке мажочкованостъ отъ
молитвѣт му, глѣдещи оти ерамо и уни-
женно и сь свѣтлыи човѣци да се умика-
тъ до такъвъ степенъ и да останатъ въ на-
родното и просветително поприсе по-долно отъ
малечкият и незнаителни села въ кааж-
имъ, рѣшени сь съгласно вси (освѣнъ го-
вождѣнъ дѣлѣ лица), да сь оттегнатъ отъ
маріотскитъ владыка, да не му плащатъ ми-
литъ, да му искорватъ нѣшто отъ молитви-
тъ си, и да сь въведатъ материнскъ языкъ въ
мѣстнитъ и молебни завети. Така и навра-
на около Великденъ, та припознаха заедно
сѣлѣтъ епархій централитъ Кукушскъ об-
щинъ и Бѣл. въ Ц-градъ сѣборъ. Но како сь
заучилъ отъ шпѣиотъ си Г-нѣ Мелетий оти и
ова; единичко му останало ошѣлюбиво при-
жище въ тайм кааж, Мачоково, избѣгватъ
сѣлѣтъ му, излѣлѣ яроститъ сь върхъ отъ-
жеститъ мажочкованъ чрезъ еднѣ лѣтъ
рѣшитъ и силно афоризмо, (понеже онытъ
доказа прѣварително че друго веществвѣ-
и свѣтско средство зато отъмѣнене не му
мѣжъ вене) безъ да сь научилъ кургитъ
изминаха веке неповратно врѣмената на
рѣшитъ и афоризмата, — и папата вѣдѣтъ
афоризмъ непослушничитъ си; по кой го
рушитъ? и патриархитъ извържати и афо-
ризмъ отъгнаничѣтъ отъ властѣтъ му Бѣл-
ри по кой сакатъ да ѣмъ знае? и кой ѣ сь
онѣ? Писалъ прочее и Г-нѣ Поделискитъ до-
кументитъ попове да не служатъ на велик-
денъ и да не причестатъ за великденъ никого
младички отъгнаничѣтъ дурѣ не сь покаятъ и
познаничѣтъ владыкѣ Мелетия за неспѣр-
вѣтъ (?) пастырѣ свой! свѣщенничѣтъ той
сѣлѣтъ извършили заповѣдѣтъ владыковѣ. Но на-
дѣтъ сь сѣбракъ купно та повикалъ поповѣ-
и нѣмъ рѣшитъ, оти кой отъ нѣмъ не слу-
шатъ владыкѣтъ, а не селѣнтѣтъ, кой сь ѣе
ранитъ и мѣлитъ да сь хранитъ, кебыдѣтъ
афоризмъ отъ царѣтъ не сь таково афоризмо,
ако владыковѣтъ, по не хващѣтъ веке, ани
сѣлѣтъ народно и таково, по му хващѣтъ и рѣштъ
и поштъ, та не му останватъ друго, освѣнъ да
проситъ, и то въ друго мѣсто, а не въ нѣмъ-
къ; защо селѣнтѣтъ и като на просѣкъ неке
у дѣлѣтъ нѣмъ. А кой отъ свѣщенничѣтъ ке
отречѣтъ отъ владыкѣтъ, а не слушатъ и
дѣлѣтъ народа, той не нѣмъ бѣде нѣмъ
бѣлѣтъ селѣтъ поштъ. Тога всѣтъ свѣщенни-
чѣтъ поединъ оставили на стрѣжъ владыковѣ-
и вѣдѣтъ, прѣнебрегнали заповѣдѣтъ му, хва-
щѣтъ сь книгѣтъ, служилъ сь и причестилъ на-
шѣтъ, които сь радостъ сь прилѣтъ, и сѣлѣтъ
да сьлѣтъ незаслужено отъ грѣшнѣтъ влады-
ковѣ кому нештѣтъ да знайтъ веке патардѣтъ.
И сѣлѣтъ отъгнаничѣтъ отъ прѣдѣлѣтъ, по
просѣтъ мѣ, молятъ вы и сега, Г-не Р-ре, сь
сѣлѣтъ вращѣтъ на мѣсто.

Послѣ поного идѣтъ „Двѣто“, село сь
нѣмъ (?) но сь жителѣ чистѣ Бѣлѣтъ, до-
стоувае, между кои чѣ единѣтѣ достѣувае
свѣщенникѣтъ. Имѣтъ кѣщи на 50, църква,
училища, въ кои отъ доста врѣмѣ ѣе упо-
бавѣтъ сѣлѣтъ Бѣлѣтъскитъ языкъ, но стра-
и ради Иудейско не сь ѣе утвърдитъ ошѣ-
лѣтъ нѣмъ, до сега. И за това село ошѣ-
лѣтъ доста да сь нишетъ, но за да не доса-
дѣтъ на читателитъ сь владыкѣтъ топоритъ
оставѣтъ ги.

Другитъ сега ке ги помине мимоходомъ,
въ Гръцѣтъ, Смолъ, Богородицѣ, Билѣтъ и
дрѣтъ села чистѣ Бѣлѣтъскитъ, имѣтъ кѣщи
и 40-50 сѣтъ църкви и училища, въ кои ѣе
сѣлѣтъ еднѣ години почитѣтъ ѣе дѣла въ-
жѣдѣтъ бѣлѣтъскитъ языкъ, стига веке ол малѣмъ въ
ѣмъ кааж.

Отъ овѣтъ ке прѣхвърлимѣ въ Каралачкѣтъ.

Донески на „Македония.“

Х. Назарджикъ 4 Юни 867. Г-не Р-ре
Македонѣтъ! — Како на другитъ тѣй и на
нѣмътъ Общинѣтъ сѣлѣтъ испрати еднѣ писмо сь
отъ 17 Априлѣтъ 870 отъ странѣтъ на по-
сѣлѣтъ Сѣлѣтъскѣтъ Общинѣтъ. въ което сѣлѣтъ
сѣлѣтъ 9 членѣтъ. Като образъ сь съставленѣ-
тъ бѣлѣтъскитъ нѣмътъ черковѣтъ уставѣтъ. То-
ва сѣлѣтъ прочете прѣдъ голѣмѣтъ сѣлѣтъ
общѣтъ ода и сѣлѣтъ сѣлѣтъ останѣтъ на
сѣлѣтъ сѣлѣтъ. сѣлѣтъ. Сѣлѣтъ. Общинѣтъ. И сѣлѣтъ
сѣлѣтъ рѣштѣтъ и отъбѣтъ прѣдѣлѣтъ
сѣлѣтъ спореѣтъ нѣмътъ шѣе да испровѣтъ
Русѣтъ: ако не бѣтъ сѣлѣтъ развѣлѣтъ тоѣтъ
сѣлѣтъ тога нашѣтъ община счита за благо-
полно да ѣе чрѣтъ печѣтъ на другитъ сѣлѣтъ
общинѣтъ че тѣ въ това отношенѣтъ оста-
нѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ и Тулѣтъ
общинѣтъ. Назарджикѣтъ Общинѣтъ.

Отъ друго еднѣ писмо изъ този градъ
сѣлѣтъ сѣлѣтъ:

— Кѣно е по азѣтъ шѣе почѣтъ писмото сь
сѣлѣтъ сѣлѣтъ на 11 мая и то не за да
сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ
бѣсѣтъ и достѣтъ, но да ви сѣлѣтъ
сѣлѣтъ еднѣ новѣтъ, които вѣрѣтъ че шѣе ви
дѣлѣтъ зашто е по духѣтъ ви и ѣмъ дѣлѣтъ
на сѣлѣтътъ ви. — Въ дѣлѣтъ на нашѣтъ
сѣлѣтъ нѣмътъ младѣтъ дѣлѣтъ сѣлѣтъ да
сѣлѣтъ по 5 гр. по зеде харѣтъ за вѣтъ.
Потѣтъ еднѣ еднѣ общѣтъ лѣтъ отъ
100 акѣтъ по 5 1/2 гр. сѣлѣтъ условѣтъ на кого-
падатъ тѣтъ нѣмъ да ги подарѣтъ вѣтъ
сѣлѣтъ.

— Известитѣтъ ошѣлѣтъ злѣтъ. Кѣ-
то мѣлѣтъ годѣтъ цѣло лѣтъ вѣтъ и
правѣтъ голѣмѣтъ пакѣтъ на населѣтъ, по
тѣмъ странѣтъ. Тѣмъ годѣтъ пакѣтъ сѣлѣтъ
и подѣлѣтъ отъ ново злѣтъ сѣлѣтъ. На 21 Мая
сѣлѣтъ вѣтъ вѣтъ нѣмъ село Кара-Му-
радѣтъ; което отѣтъ 1 1/2 часѣтъ отъ градѣтъ,
на Сѣверо-западѣтъ странѣтъ. Въ това село
вѣтъ кога хѣтъ нѣмъ сѣлѣтъ да сь
бѣлѣтъ добѣтъ отъ нѣмъ. Злѣтъ
сѣлѣтъ еднѣ бѣлѣтъ, а друго гонѣтъ до
село. Първѣтъ пѣтъ а вторѣтъ не можѣтъ
вѣтъ отъ нѣмъ сѣлѣтъ нѣмъ злѣтъ
рѣштѣтъ. Мало подѣтъ това приключѣтъ, еднѣ
турѣтъ хѣтъ, безъ да знае шѣе е ста-
нѣтъ прѣдѣтъ мало въ сѣлѣтъ му. И той кѣтъ
вѣтъ сѣлѣтъ нѣмъ сѣлѣтъ нѣмъ злѣтъ
Послѣтъ нѣмъ нѣмъ вѣтъ вѣтъ нѣмъ
доковѣтъ нѣмъ го и го прѣлѣтъ на зе-
мѣтъ. Кѣтъ сѣлѣтъ го бѣлѣтъ и мѣлѣтъ, той сѣлѣтъ
знае горѣтъ хѣтъ, той бѣлѣтъ
прирѣтъ отъ болѣтъ вѣтъ безъ чѣлѣтъ нѣмъ
рѣштѣтъ. Тѣмъ вѣтъ вѣтъ че непа дѣлѣтъ
нѣмъ. Одрѣтъ му еднѣ ухѣтъ, и оѣлѣтъ
по горѣтъ дѣлѣтъ сѣлѣтъ а пострадѣтъ
шѣтъ на другитъ дѣлѣтъ сѣлѣтъ вѣтъ
и сѣлѣтъ оставѣтъ на царѣтъ болѣтъ, да му
лѣтъ рѣштѣтъ. А злѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ
и сѣлѣтъ сѣлѣтъ ошѣтъ, отъ 40-50 за-
пѣтъ. Злѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ и познѣтъ, ани
неможѣтъ да сѣлѣтъ сѣлѣтъ. Дѣмъ отъ тѣмъ, нѣмъ
Сѣлѣтъ Сѣлѣтъ отъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ.
И Дѣлѣтъ Юсѣтъ отъ Сѣлѣтъ-махѣтъ. Прѣдѣтъ
годѣтъ избѣтъ отъ Русѣтъскитъ затѣтъ.
И сѣлѣтъ рѣштѣтъ сега да правѣтъ нѣмъ-
голѣмѣтъ злѣтъ и пакѣтъ на населѣтъ. Како шѣе
правѣтъ.

— Сѣлѣтъ Кара-Мурадѣтъ сѣлѣтъ отъ 43 ка-
шѣтъ. Отъ които 18 сѣлѣтъ Бѣлѣтъскѣтъ 15 турѣтъ
и 10 татарѣтъ. Сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ да сѣлѣтъ
нѣмъ отъ това село. зашто? причинѣтъ из-
вѣтъ.

— Три чѣтъ дѣлѣтъ прѣдѣтъ това сѣлѣтъ
пѣмъ злѣтъ злѣтъ проводѣтъ извѣтъ на поѣтъ
Георѣтъ въ Кара-Пилѣтъ (Сѣлѣтъскѣтъ село)
да нѣмъ проводѣтъ 4000 гр. и сѣлѣтъ чѣтъ
хѣтъ гр. и страшно му сѣлѣтъ закънѣтъ ако не
нѣмъ ги проводѣтъ.

— Мѣлѣтъ годѣтъ 1869 Августъ 29 въ
това село. Сѣлѣтъ злѣтъ закънѣтъ ка-
шѣтъ, на чѣлѣтъ Дѣлѣтъ. Сѣлѣтъ му убѣтъ
и около десѣтъ хѣтъ гр. осѣтъ нѣмъ на
жѣлѣтъ му зѣмъ. И друго сѣлѣтъ шѣе можѣтъ
на конѣ да сь носѣтъ отъ кѣтъ му дѣлѣтъ. Тѣмъ
кашѣтъ сѣлѣтъ затѣтъ.

— Сѣлѣтъ злѣтъ въ сѣлѣтъ (869 г.
Сѣлѣтъ 14.) прѣтъ нѣмъ нападѣтъ на кашѣтъ
на Балѣтъ Дѣлѣтъ. Въ Балѣтъскѣтъ коѣтъ
е близо до сарѣтъ. Въ тѣмъ кашѣтъ Сѣлѣтъ
Богу, жѣлѣтъ отъ чѣлѣтъ не направиѣтъ а само
Балѣтъ Дѣлѣтъ бѣлѣтъ по-болѣтъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ сѣлѣтъ на нѣмъ десѣтъ пѣлѣтъ сѣлѣтъ
дѣлѣтъ прѣдѣтъ чѣлѣтъ сѣлѣтъ. сѣлѣтъ
дѣлѣтъ и отъ тѣмъ кашѣтъ сѣлѣтъ шѣе можѣтъ
на конѣ да сь носѣтъ. И друго ошѣтъ много злѣтъ
дѣлѣтъ направиѣтъ, ошѣтъ годѣтъ въ мѣлѣтъ
ни и сѣлѣтъ познѣтъ злѣтъ нѣмъ на сѣлѣтъ
отъ тѣмъ.

(Вѣдѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ злѣтъ заkonto
дописѣтъ на Констанѣтъполѣтъ нѣмъ че
сѣлѣтъ явѣтъ въ Варѣтъскѣтъ ошѣтъ та пѣлѣтъ
отъ нѣмътъ му сѣлѣтъ на еднѣтъ сѣлѣтъ
явѣтъ турѣтъ и убѣтъ еднѣтъ старѣтъ на чѣлѣтъ
сѣлѣтъ въ лѣлѣтъ му.

— Истѣтъ дописѣтъ на Констанѣтъполѣтъ
сѣлѣтъ като говорѣтъ за сѣлѣтъ нѣмъ на еднѣтъ
Татарѣтъ въ Варѣтъ, който бѣлѣтъ растѣлъ и у-
бѣлъ еднѣ дѣлѣтъ годѣтъ нѣмъ, прилѣтъ че
въ Прѣдѣтъ подобно еднѣ злѣтъ останѣтъ
не показѣтъ, зашто злѣтъ който ра-
стѣлъ еднѣ дѣлѣтъ и послѣтъ го убѣлъ сѣлѣтъ
чѣлѣтъ на вратѣтъ побѣлѣтъ отъ тѣлѣтъ.)

— Въ нѣмътъ кашѣтъ има 64 села. Отъ тѣмъ
въ 24-тъ има и Бѣлѣтъ и другитъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ отъ турѣтъ и татарѣтъ. Наkonto ошѣтъ
нѣмъ можѣтъ да ви испровѣтъ сѣлѣтъ нѣмъ дѣлѣтъ.

— Сѣлѣтъ сѣлѣтъ доста добѣтъ въ нѣмътъ
кашѣтъ, сѣлѣтъ сѣлѣтъ радѣтъ и нѣмъ сѣлѣтъ радѣтъ.

Дѣлѣтъ. — Като търговецѣтъ, подѣмъ ма
сѣлѣтъ работѣтъ ми да обѣлѣтъ сѣлѣтъ.
(Прѣдѣтъ ошѣтъ). Сѣлѣтъ сѣлѣтъ да отѣдѣтъ
Дѣлѣтъ, како сѣлѣтъ нѣмъ хѣтъ, а то да сѣлѣтъ
сѣлѣтъ на 9 Мая въ който дѣлѣтъ имѣтъ сѣлѣтъ
и прѣлѣтъ сѣлѣтъ на сѣлѣтъ нѣмъ до вечерѣтъ,
и послѣтъ сѣлѣтъ отѣдѣтъ на водѣлѣтъ (ста-
ра Дѣлѣтъ); понеже нѣмъ имѣтъ таково пошѣтъ
зѣмѣтъ даванѣтъ. На утрѣтъ-тѣ въ нѣмътъ ошѣтъ
нѣмъ пѣтъ и сѣлѣтъ вѣдѣтъ сѣлѣтъ много прѣлѣтъ
шѣе сѣлѣтъ сѣлѣтъ отъ ошѣтъ сѣлѣтъ и бѣлѣтъ
сѣлѣтъ сѣлѣтъ разговѣтъ като глѣдѣтъ сѣлѣтъ
игрѣтъ (дѣлѣтъ). На прѣлѣтъ сѣлѣтъ на разго-
ворѣтъ ни прѣлѣтъ ми кажа: да ошѣтъ а
утрѣтъ, че сѣлѣтъ глѣтъ да пошѣтъ добѣтъ
Бѣлѣтъскѣтъ празѣтъ. Дѣлѣтъ като любѣтъ
останѣтъ. Сѣлѣтъ нѣмъ дѣлѣтъ приготѣтъ да
прѣлѣтъ „жѣлѣтъ Богу“, въ чѣлѣтъ на Бѣлѣтъ.
Прѣлѣтъ. Сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ отѣдѣтъ на
сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ. Но сѣлѣтъ 2-3 ча-
сѣлѣтъ сѣлѣтъ на публѣтъ мѣлѣтъ на сѣлѣтъ,
сѣлѣтъ ошѣтъ сѣлѣтъ коѣтъ бѣлѣтъ останѣтъ на-
рѣтъ за него дѣлѣтъ, сѣлѣтъ нѣмъ и дѣлѣтъ сѣлѣтъ.

При изѣлѣтъ на молитѣтъ зашто сѣлѣтъ
гласѣтъ отъ зѣлѣтъ и тѣмъ! сѣлѣтъ сѣлѣтъ ги, тѣ
дѣмъ турѣтъ пѣмъ отъ близѣтъ село Мѣлѣтъ-
сѣлѣтъ, имѣтъ право при народа. Народѣтъ вѣлѣтъ
да сѣлѣтъ сѣлѣтъ и подѣтъ мало да сѣлѣтъ
нѣмъ. . . тѣ не послушѣтъ, но дѣмъ: сѣлѣтъ
нѣмъ нѣмъ глѣтъ. Послѣтъ отѣдѣтъ сѣлѣтъ.

сѣлѣтъ Хѣмъ изѣдѣтъ пошѣтъ да го мушѣтъ!
но ударѣтъ на кѣлѣтъ шѣе бѣлѣтъ въ нѣмъ му и
го вѣлѣтъ нѣмъ г. е. не го повѣтъ; хѣлѣтъ
като нѣмътъ тога, еднѣ сѣлѣтъ сѣлѣтъ
отѣлѣтъ та глѣтъ нѣмъ като го вѣлѣтъ и
запѣтъ го (дѣлѣтъ Бѣлѣтъ побѣлѣтъ). Кѣтъ
го оставѣтъ за утрѣтъ-тѣ да го прѣлѣтъ на
правѣтъ сѣлѣтъ — прѣтъ нѣмъ разѣлѣтъ вра-
та и побѣтъ сѣлѣтъ бѣлѣтъ пѣлѣтъ! Тѣ сѣлѣтъ
тѣй сѣлѣтъ ходѣтъ самѣлѣтъ, сѣлѣтъ сѣлѣтъ
вѣлѣтъ на правѣтъ сѣлѣтъ и сѣлѣтъ побѣлѣтъ.

Подѣтъ сѣлѣтъ на молитѣтъ и во-
дѣтъ, захѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ, хѣлѣтъ на бѣлѣтъ
нѣмъ особѣтъ отъ мѣлѣтъ, жѣлѣтъ, мѣлѣтъ и
нѣлѣтъ-главѣтъ отъ старѣтъ братѣтъ сѣлѣтъ па-
терѣтъ трѣлѣтъ и сѣлѣтъ провѣлѣтъ шѣе сѣлѣтъ
сѣлѣтъ въ небѣтъ, и сѣлѣтъ прѣтъ нѣмъ-тѣ
до 3 часѣтъ. Чѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ въ нѣлѣтъ-
прѣлѣтъ годѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ нѣмъ коѣтъ
кашѣтъ сѣлѣтъ заправѣтъ не сѣлѣтъ такѣтъ
нѣмъ. Но тѣмъ като сѣлѣтъ прѣлѣтъ сѣлѣтъ
отрѣтъ отъ грѣтъ и празѣтъ Бѣлѣтъскѣтъ.
назѣлѣтъ сѣлѣтъ дѣлѣтъ: „Пѣлѣтъ сѣлѣтъ
ошѣтъ, св. Кѣлѣтъ и Мѣлѣтъ да дѣлѣтъ бере-
кѣтъ“. Нѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ! и сѣлѣтъ
сѣлѣтъ сѣлѣтъ. Нѣмъ да ги похѣлъ толѣтъ
коѣтъ нѣмъ, зашто подѣтъ радѣтъ
бѣлѣтъ прѣлѣтъ, т. е. еднѣ ужѣтъ сѣлѣтъ,
konto не о за ошѣтъ!

Сѣлѣтъ утрѣтъ дѣлѣтъ на 14-то, сѣлѣтъ
ми сѣлѣтъ пакѣтъ да отѣдѣтъ въ сѣлѣтъ. Ви-
жѣмъ отъ черковѣтъ дворѣтъ че изѣлѣтъ нѣмъ-
го хѣлѣтъ и отъ двѣтъ поѣтъ, рѣлѣтъ въ сѣлѣтъ
да не е дѣлѣтъ празѣтъ, по закънѣтъ шѣе? е
нѣмъ нѣмъ отговѣтъ, по принѣтъ еднѣтъ
да мѣлѣтъ сѣлѣтъ. На сѣлѣтъ мухѣтъ
братѣтъ му като сѣлѣтъ разѣлѣтъ прѣлѣтъ нѣмъ-
коѣтъ дѣлѣтъ, нѣмътъ сѣлѣтъ Атанѣтъ да ви-
дѣтъ бѣлѣтъ (обѣлѣтъ нѣмъ да вѣлѣтъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ нѣмъ докторѣтъ) и да изѣлѣтъ нѣмъ
духѣтъ който самѣтъ сѣлѣтъ нѣмъ (о-
бѣтъ) го мѣлѣтъ. Болѣтъ кога ошѣтъ агѣтъ
за Герѣтъ-дѣлѣтъ отъ ошѣтъ, тога вѣлѣтъ
вѣлѣтъ въ нѣмъ. Сѣлѣтъ като ошѣтъ, разѣлѣтъ
сѣлѣтъ отъ дѣлѣтъ нѣмъ, за коѣтъ тоѣтъ вѣлѣтъ
сѣлѣтъ сѣлѣтъ и казѣтъ че прѣлѣтъ нѣмъ.
По сѣлѣтъ на тога, — казѣтъ че старѣтъ нѣмъ
мѣлѣтъ, коѣтъ бѣлѣтъ умѣлъ прѣлѣтъ 5-6 мѣлѣтъ,
тѣ сѣлѣтъ вѣлѣтъ сѣлѣтъ. Но трѣтъ по
скоро да сѣлѣтъ вѣлѣтъ въ грѣтъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ, да сѣлѣтъ пѣлѣтъ-тѣмъ да сѣлѣтъ изѣлѣтъ
(страшна работа?)

Сѣлѣтъ отъ по-пърѣтъ клѣтъ сѣлѣтъ
направиѣтъ межѣтъ и рѣлѣтъ да бѣлѣтъ
прѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ. Сѣлѣтъ-тѣ 2-
ма братѣтъ сѣлѣтъ отѣлѣтъ при болѣтъ, не-
пѣлѣтъ вѣлѣтъ и вѣлѣтъ бѣлѣтъ тѣлѣтъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ еднѣ сѣлѣтъ нѣмъ да го нѣмъ го
подѣлѣтъ. На еднѣтъ нѣмъ не му игрѣлъ
сѣлѣтъ, — казѣтъ даѣтъ побѣлѣтъ и сѣлѣтъ
сѣлѣтъ. А другѣтъ нѣмъ сѣлѣтъ да го гонѣтъ
запѣтъ го въ село по сѣлѣтъ, падѣтъ, ста-
нѣтъ (зашто го нѣмъ) дѣлѣтъ пѣлѣтъ,
страхѣтъ, нѣмътъ и тѣмъ вѣлѣтъ го въ черковѣтъ
дворѣтъ сѣлѣтъ зѣлѣтъ! и на грѣтъ право, (грѣ-
ба на пърѣтъ дѣлѣтъ го прѣлѣтъ сѣлѣтъ) одѣлѣтъ
го за да изѣлѣтъ тѣлѣтъ, по като сѣлѣтъ
бѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ;
за да мѣлѣтъ зарѣтъ го, а на мѣлѣтъ сѣлѣтъ
(мухѣтъ) казѣтъ не ли е за горѣтъ? и ка-
то нѣмъ казѣтъ, нѣмътъ жѣлѣтъ да мушка тѣлѣтъ,
крака рѣлѣтъ нѣмъ, ошѣтъ чѣлѣтъ, да-
но нѣмъ вѣлѣтъ! и нѣлѣтъ-сѣлѣтъ като ѣлѣтъ
сѣлѣтъ еднѣ голѣмѣтъ бакѣтъ арѣлъ — вода, като
изѣлѣтъ тѣлѣтъ дѣлѣтъ нѣмъ, сѣлѣтъ нѣмъ
нѣмъ: „ти нѣмъ направиѣтъ на тоѣтъ рѣлѣтъ! да бѣлѣтъ
та изѣлѣтъ по-добрѣтъ бѣлѣтъ, ако бы да не
прѣлѣтъ болѣтъ шѣе да ѣлѣтъ. Сѣлѣтъ
сѣлѣтъ и учѣлъ нѣмъ дѣлѣтъ бѣлѣтъ въ нѣмъ-
нѣмъ. Спорѣтъ тѣмъ сѣлѣтъ (нѣмъ нѣмъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ). Хѣлѣтъ не познѣтъ нѣмъ чѣлѣтъ, нѣмъ
сѣлѣтъ. нѣмъ нѣмъ сѣлѣтъ нѣмъ. Осѣтъ до
дѣлѣтъ сѣлѣтъ пошѣтъ Бѣлѣтъ. Дѣлѣтъ сѣлѣтъ да ги
и казѣтъ законѣтъ, а въ прѣлѣтъ сѣлѣтъ, не
ни трѣтъ сѣлѣтъ. чѣлѣтъ, учѣлъ, само да
захѣлѣтъ като Хѣлѣтъ да вѣлѣтъ нѣмътъ тѣлѣтъ
да отъ грѣлѣтъ. Таково ужѣтъ зѣлѣтъ сѣлѣтъ
прѣлѣтъ сѣлѣтъ въ Дѣлѣтъ тоѣтъ дѣлѣтъ! Како
тѣлѣтъ Госѣлѣтъ!

Вѣдѣтъ. 5 Юни 1870. — Прѣдѣтъ 6-7 мѣ-
сѣтъ кога сѣлѣтъ нѣмъ пошѣтъ да сѣлѣтъ
отѣлѣтъ отъ грѣтъ въ духовѣтъ отношенѣтъ
и да сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ сѣлѣтъ
языкъ, ревѣлѣтъ агѣлѣтъ на грѣтъ пат-
риѣтъ за да униѣтъ за всѣлѣтъ тога пра-
ведѣтъ желѣтъ на житѣлѣтъ, сѣлѣтъ еднѣ крайѣтъ
зѣлѣтъ ошѣтъ почѣлѣтъ и покорѣтъ подѣлѣтъ
на Н. П. В. Сулѣтъ, Г. Г. Гога и Пе-
тра зато ужѣтъ нѣмъ на правѣтъ сѣлѣтъ, ко-
ето ги и пошѣтъ на сѣлѣтъ въ Сѣлѣтъ. Сѣлѣтъ
нѣмъ сѣлѣтъ като сѣлѣтъ ошѣтъ зѣлѣтъ на Ни-
кодимѣтъ и тѣмътъ правѣтъ.

Н. Прѣлѣтъ. за много врѣмѣ бы сѣлѣтъ
тѣмъ сѣлѣтъ пошѣтъ сѣлѣтъ ошѣтъ сѣлѣтъ на
нѣмъ гражданѣтъ, ако правѣтъ сѣлѣтъ не бы
телеграфѣтъ да сѣлѣтъ вѣлѣтъ той отъ тѣмъ бѣлѣтъ.
Пѣлѣтъ тога врѣмѣ патриѣтъ за да не
бы да сѣлѣтъ останѣтъ нѣмъ сѣлѣтъ, нѣмътъ на
Никодимѣтъ мѣлѣтъ безъ волѣтъ на житѣлѣтъ
еднѣ владыка по нѣмъ Атанѣтъ.

Отъ това Патриѣтъ сѣлѣтъ, житѣлѣтъ
тѣмъ допѣтъ телеграфѣтъ сѣлѣтъ ошѣтъ
на В. Портѣтъ, коѣтъ ведѣтъ благоволи да
припѣтъ сѣлѣтъ отъ тѣмъ хѣлѣтъ
правѣтъ желѣтъ на житѣлѣтъ коѣтъ тѣлѣтъ
сѣлѣтъ въ арѣлѣтъ и, сѣлѣтъ като сѣлѣтъ
пошѣтъ отъ тѣмъ мѣлѣтъ подѣлѣтъ
сѣлѣтъ сѣлѣтъ до высоѣтъ правѣтъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ телеграфѣтъ:

Понеже Владѣтъ нѣмъ станѣтъ азѣлъ опѣлѣтъ

ка на мѣлѣтъ му. Като е лѣно че вси въ ка-
ажѣтъ сѣмъ Бѣлѣтъ, дѣлѣтъ да пошѣтъ
Вашѣтъ Высоѣтъ мѣлѣтъ, да мѣ сѣлѣтъ
Царѣтъ благоволенѣтъ Бѣлѣтъ владыка.

Ето и копѣ-то отъ Арѣлѣтъ-тѣ сѣлѣтъ
мазѣтъ:

„Понеже за да сѣлѣтъ прѣлѣтъ на царѣтъ
здѣлѣтъ духовѣтъ расѣлѣтъ коѣтъ сѣлѣтъ
между православѣтъ Бѣлѣтъ и грѣтъ народѣтъ,
сѣлѣтъ благоволи сѣлѣтъ царѣтъ фирмѣтъ да сѣлѣтъ
сѣлѣтъ еднѣ духовѣтъ ошѣтъ парѣлѣтъ Бѣлѣтъ-
хѣтъ и да е отѣлѣтъ тоѣтъ ошѣтъ отъ управѣтъ
нѣмъ на грѣтъ патриѣтъ, и понеже въ
Х-й чѣлѣтъ на высоѣтъ фирмѣтъ е казѣтъ че
осѣтъ нѣмъ сѣлѣтъ епархѣтъ на коѣтъ мѣлѣтъ
житѣлѣтъ или пошѣтъ дѣлѣтъ трѣтъ пошѣтъ да
сѣлѣтъ подѣлѣтъ на сѣлѣтъ шѣе нѣмъ сѣлѣтъ до-
лушѣтъ; то по тоѣтъ като е лѣно че вси житѣлѣтъ
на водѣлѣтъ казѣтъ сѣлѣтъ Бѣлѣтъ, про-
сѣлъ да сѣлѣтъ отѣлѣтъ (?) че нѣмъ да сѣлѣтъ
Бѣлѣтъ спорѣтъ постановѣтъ на высоѣтъ
фирмѣтъ. Нѣмъ сѣлѣтъ че шѣе сѣлѣтъ изѣлъ
царѣтъ мѣлѣтъ върху тога и че нѣмъ да
станѣтъ нѣмъ прѣлѣтъ на тѣмъ коѣтъ сѣлѣтъ
сѣлѣтъ желѣтъ отѣлѣтъ.

Това просѣтъ сѣлѣтъ голѣмѣтъ ревѣтъ

